

برنامه مطالعاتی ۱۰۰ روزه زبان انگلیسی کنکور

شهاب مهران فر

درسنامه نهم

جملات شرطی (Conditionals)

آنچه در این درسنامه خواهید دید:

- 1- جملات شرطی نوع 1؛ تعاریف، کاربردها و ساختارها
- 2- جملات شرطی نوع 2؛ تعاریف، کاربردها و ساختارها
- 3- نکات به شدت کنکوری
- 4- بررسی تست‌های مرتبط از کنکور سراسری 98

بخش اول: جملات شرطی نوع 1؛ تعاریف، کاربردها و ساختارها

(زبان انگلیسی یازدهم، درس سوم، بخش Grammar، صفحات 95 تا 97)

جمله شرطی چگونه جمله‌ای است؟

جمله شرطی جمله‌ای است که اتفاق یا کاری را در گرو اتفاق یا کار دیگری قرار می‌دهد. به عبارت دیگر، جمله شرطی جمله‌ای است که حاصل یا نتیجه یک کار یا یک اتفاق را نشان می‌دهد. به جملات زیر توجه کنید:

Student: How can I be successful in the exam?

Teacher: If you study hard, you will be successful in the exam.

دانش‌آموز: چگونه می‌توانم در امتحان موفق شوم؟

معلم: اگر سخت درس بخوانی در امتحان موفق خواهی شد.

Joe: Can I go out Mum?

Mum: Yes, you can go out if you finish your homework.

جو: مادر، می‌توانم بیرون بروم؟

مادر: بله، اگر تکالیف را تمام کنی می‌توانی بیرون بروی.

✓ در هریک از مکالمات بالا، جمله دارای if را جمله شرطی می‌گوییم. در جملات بالا، اجازه بیرون رفتن در گرو انجام تکالیف و موفقیت، در گرو مطالعه زیاد در نظر گرفته شده است.

برنامه مطالعاتی ۱۰۰ روزه زبان انگلیسی کنکور

شهاب مهران فر

معنا و مفهوم جمله شرطی نوع 1 چیست؟

جمله شرطی نوع 1 را «جمله شرطی واقعی» می‌نامیم. یعنی این نوع از جملات شرطی، به اعمال یا موقعیت‌هایی اشاره دارد که کاملاً «واقعی»، «ممکن» و «در اراده گوینده» باشد. به عبارت دیگر، در معنا و مفهوم این نوع جملات شرطی، خبری از خیالات و آرزوها و اتفاقات ناممکن نیست. دوباره مکالمه صفحه قبل را بخوانید و به واقعی بودن موقعیت‌های تصویر شده دقت کنید.

ساختار جمله شرطی نوع 1 چگونه است؟

جمله شرطی نوع 1، دارای فعل زمان حال در جمله شرط و فعل آینده در جواب شرط است. یعنی:

If + نهاد + فعل زمان حال + نهاد + will

یا

فعل زمان حال + نهاد + if + will

If you work hard, you will be successful.

اگر سخت تلاش کنی موفق خواهی شد. (موفقیت در گرو تلاش زیاد)

If we go by bus, we will arrive late.

اگر با اتوبوس برویم دیر خواهیم رسید. (نتیجه رفتن با اتوبوس، دیر رسیدن است)

نکته: همانطور که در کادر بالا دید، می‌توانیم جمله دارای *if* را در آخر بگوییم. در این صورت دیگر نیازی به استفاده از ویرگول بین دو جمله نیست.

We will arrive late if we go by bus.

اگر با اتوبوس برویم دیر خواهیم رسید.

نکته: در جملات شرطی نوع 1، گاهی می‌توان به جای *if* از *when* یا *whenever* به معنی *وقتی* یا *هر وقت* استفاده کرد.

Whenever you feel tired, you can rest in my room

هر وقت احساس خستگی کردی می‌توانی در اتاق من استراحت کنی.

When I finish work, I will go out for a walk.

وقتی کارم را تمام کنم، برای پیاده‌روی بیرون خواهم رفت.

برنامه مطالعاتی ۱۰۰ روزه زبان انگلیسی کنکور

شهاب مهران فر

بخش دوم: جملات شرطی نوع 2؛ تعاریف، کاربردها و ساختارها

(زبان انگلیسی دوازدهم، درس دوم، بخش See Also، صفحه 60)

معنا و مفهوم جمله شرطی نوع 2 چیست؟

جمله شرطی نوع 2 را «جمله شرطی غیر واقعی» می‌نامیم. یعنی این نوع از جملات شرطی، به اعمال یا موقعیت‌هایی اشاره دارد که در زمان بیان آن «ناممکن» و «خارج از اراده گوینده» باشد. به عبارت دیگر، گوینده این نوع از جملات شرطی، می‌داند که امکان انجام عملی را که مطرح می‌شود، ندارد. مکالمه زیر را با دقت بخوانید و «ناممکن» بودن موقعیت‌های توصیف شده را بررسی کنید.

A: What are you doing this weekend? Will you go out with us?
B: I really like to, but I can't.
A: Why not?
B: Actually, I have to study for my Sunday's exam. *If I had* some free time, *I would go* with you.
A: Why don't you study on Saturday?
B: Because I'm busy. *If I didn't go* to work on Saturday, *I could study* then.
A: Alright! *I would be* so happy *if you came* with us
B: Thanks anyway.

جملات زیر را که از مکالمه بالا تکرار شده است، بخوانید.

If I had some free time, I would go with you.

اگر زمان آزاد داشتم، با شما می‌آمدم.

If I didn't go to work on Saturday, I could study then.

اگر در روز شنبه کار نمی‌کردم، می‌توانستم مطالعه کنم.

I would be so happy if you came with us.

اگر با ما می‌آمدی، من خوشحال می‌شدم.

تفاوت بین معنای جملات شرطی نوع 1 و نوع 2 چیست؟

دو جمله موجود در هر یک از خط‌های زیر را باهم مقایسه کنید. تفاوت میان معنای دو جمله در چیست؟

✓ اگر وقت داشته باشم، با شما خواهم آمد. ← اگر وقت داشتم با شما می‌آمدم. ← موقعیت ممکن = شرطی نوع 1

✓ اگر در روز شنبه کار نکنم، می‌توانم درس بخوانم. ← اگر در روز شنبه کار نمی‌کردم، می‌توانستم درس بخوانم. ← موقعیت ناممکن = شرطی نوع 1

ناممکن = شرطی نوع 1

در جمله ابتدایی هر خط، گوینده خود می‌داند که انجام عمل مورد بحث برایش «ممکن» یا «محتمل» است. در حالی که در جمله دوم در هر خط، گوینده خود می‌داند که انجام عمل مورد بحث برایش «ناممکن» یا «غیرمحتمل» است. یعنی "وقت داشتن و بیرون رفتن" در خط اول و همچنین "کار نکردن و درس خواندن" در خط دوم بنظر گوینده آن امری «ناممکن» است. این ناممکن بودن، همان ویژگی اصلی جملات شرطی نوع 2 یا شرطی غیر واقعی است.

برنامه مطالعاتی ۱۰۰ روزه زبان انگلیسی کنکور

شهاب مهرا ن فر

ساختار جمله شرطی نوع 2 چگونه است؟

جمله شرطی نوع 2، دارای فعل زمان گذشته در جمله شرط و افعال modal could یا would در جواب شرط است. یعنی:

If + نهاد + فعل زمان گذشته + نهاد + would / could

یا

فعل زمان گذشته + نهاد + if + would / could

توجه کنید که گذشته بودن ساختار فعل در شرطی نوع دوم، نشان دهنده این نیست که گوینده از گذشته صحبت می کند. این نوع از جملات شرطی اشاره به **زمان حال** دارد و فعل گذشته صرفاً **تاکیدی** بر غیر محتمل بودن آن موقعیت است.

If I had enough money, I could buy this expensive car.

اگر پول کافی داشتم می توانستم این ماشین گران قیمت را بخرم. (این یعنی گوینده خود می داند که پول کافی ندارد و نمی تواند ماشین را بخرد.)

How can you let her borrow your lap top? If she wanted to borrow mine, I would never trust her.

چطور اجازه می دهی لپ تاپت را قرض بگیرد؟ اگر می خواست لپ تاپ مرا قرض بگیرد هرگز به او اعتماد نمی کردم. (این یعنی هنوز کسی از فرد گوینده درخواست نکرده است اما اگر درخواست هم می کرد، جواب منفی بود.)

نکته بسیار مهم:

در جملات شرطی نوع 2، هر کجا که نیاز به استفاده از فعل **was** باشد، به جای آن از فعل **were** استفاده کنیم، هر چند که فاعل جمله مفرد باشد.

If I were a student, I would read this book again.

اگر من دانش آموز بودم، حتماً این کتاب را دوباره می خواندم.

If she were here, I could talk to her about the problem.

اگر او اینجا بود، می توانستم درباره این مشکل با او صحبت کنم.

We could have our breakfast outside if it weren't rainy.

اگر بارانی نبود، می توانستیم صبحانه مان را بیرون بخوریم.

برنامه مطالعاتی ۱۰۰ روزه زبان انگلیسی کنکور

شهاب مهران فر

بخش سوم: نکات کنکوری

نکته 1:

در جملات شرطی نوع 1، می توان در عبارت جواب شرط از *can* , *might* و *be going to* به جای *will* استفاده کرد.
اگر چیزی را متوجه نمی شوی، می توانی از من بپرسی. *If you don't understand anything, you can ask me.*

اگر باران نبارد، قصد داریم تنیس بازی کنیم. *We are going to play tennis if it doesn't rain.*

نکته 2:

دقت کنید که در همه جملات شرطی، با دو عبارت مستقل از هم مواجهیم. این یعنی هم جمله شرط و هم جواب شرط باید فاعل خودشان را هم داشته باشند. پس هرگاه در تست های کنکور، انتخاب یک گزینه باعث می شد که یکی از دو سمت جمله شرطی فاقد فاعل بماند، آن گزینه نادرست است.

If they were interested in our plans, the project immediately.

1) will start	2) would start
3) we will start	4) we would started

پاسخ درست: گزینه 4

تحلیل تست:

چون فعل جمله شرط، در زمان گذشته است، باید از ساختار شرطی نوع دوم استفاده کنیم (رد گزینه های 1 و 3).
همانطور که می بینید، اگرچه گزینه 2 از نظر زمانی با جمله شرط سازگار است، به خاطر نداشتن فاعل (we)، نمی تواند درست باشد.

نکته 3:

حتماً از مبحث افعال Modal که در درسنامه شماره «2» خواندید، بخاطر دارید که بعد از تمامی این افعال از جمله *will*، *would* و *could* باید از شکل ساده فعل استفاده کنیم.

برنامه مطالعاتی ۱۰۰ روزه زبان انگلیسی کنکور

شهاب مهرانفر

بخش چهارم: بررسی تست‌های مرتبط از کنکور سراسری 98

1- I to save the man if I knew how to swim.

- 1) tried 2) will try 3) would try 4) had tried

سراسری 98 - ریاضی

پاسخ درست: گزینه 3

تحلیل تست:

با توجه به اینکه جمله دارای حرف شرط **if** و همچنین یک فعل گذشته بعد از آن است، متوجه می‌شویم که با ساختار شرطی نوع 2 مواجهیم. به همین خاطر فعل دیگر جمله باید با **would** یا **could** ساخته شود.

2- I am absolutely sure that Jennifer would do the same task differently if she you.

- 1) is 2) was 3) were 4) had been

سراسری 98 - انسانی، خارج از کشور

پاسخ درست: گزینه 3

تحلیل تست:

با توجه به اینکه جمله دارای حرف شرط **if** و همچنین دارای فعل **would** در جمله جواب شرط است، متوجه می‌شویم که با ساختار شرطی نوع 2 مواجهیم. بنا بر نکته شماره 2، در ساختار شرطی نوع 2، باید (صرف نظر از مفرد یا جمع بودن نهاد) از فعل **were** در جمله شرط (بعد از **if**) استفاده کنیم.

می‌توانید برای پرسش و پاسخ و رفع اشکال، داندود رایگان ادامه این سری در برنامه‌ها و سایر مطالب مرتبط، از صفحه مربوطه در [سایت کانون](#) و یا سایر [مسیرهای ارتباطی](#) موجود استفاده کنید.